

عنوان مقاله:

ارتباط سرمایه فکری با بازرگاری در شرایط سرمایه گذاری مخاطره آمیز (مطالعه موردی صنعت بیمه ایران)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مدیریت و حسابداری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

هادی اکبری - مدیرعامل شرکت روشنگران سحر

خلاصه مقاله:

دو عامل مهم که موجب بالارفتن عملکرد بازرگاری شرکت ها در دو دهه گذشته شده است؛ جهانشدن و افزایش تغییرات در فناوری می باشد. در چنین محیطی سرمایه فکری و دارایی های نامشهود از عوامل مهم موفقیت بشمار می روند. تحقیق حاضر رابطه بین بازرگاری (با تکیه بر سه مفهوم توجه بهمشتی، توجه به رقبا و هماهنگی بین بخشی) و سرمایه فکری را در صنعت بیمه در شرایط سرمایه گذاری مخاطره آمیز بررسی می کند. سرمایه فکری به عنوان دارایی نامشهود یک سازمان می باشد و شامل دانش، تجربه، مهارت شخصی، روابط خوب و یا توانایی فناوری است، سرمایه انسانی؛ ترکیبی از دانش، مهارت ها و تجربیات کارکنان یک بنگاه، سرمایه مشتری (رابطه ای)؛ عبارت است از روابط با افرادی که بنگاه اقتصادی با آن ها به کار تجاری می پردازد که شامل مشتریان و عرضه کنندگان میباشد. سرمایه ساختاری؛ دارای ی های غیرمرتبط با نیروی انسانی را شامل می شود که عبارتند از فناوری ها، فرآیندها، ابداع ها، اموال فکری، دارایی های فرهنگی و روش هایی که شرکت را قادر به انجاموظایف می سازد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، بازرگاری، سرمایه گذاری مخاطره آمیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/784995>

